

Majhne zmage Klemenčiča in Viranta nad Janšo

Neverjetna množica strank, ki je v tem tednu odprla račune za kampanje pred parlamentarnimi volitvami, je reakcija na zajeten kup evrov. Pred dobrimi štirimi leti so v času vlade **Alenke Bratušek** majhne stranke, vodil je vse skupaj **Gregor Virant**, sistem financiranja strank dramatično spremenile v prid majhnih strank. V svoj prid. Še najbolj pa v prid tistih, ki jih voli več kot odstotek volivcev, a ne dosežejo praga pri štirih odstotkih. Stranki TRS, iz katere je pozneje nastala Levica, ki jo je pred sedmimi leti volilo vsega 1,22 odstotka volivcev, so mesečno datacijo z "reformo" povišali skoraj za polovico: iz 4.883 na 7.289 evrov. Letno je to pomenilo 87.468 evrov za pristaše socializma. LDS Antona Anderliča se je iz 5.421 dotacija povišala na 7.704 evrov. Letno je to pomenilo 92.448 evrov za slabega 1,5 odstotka na volitvah, da je Anderlič lahko vračal dolgove. Se še čudite velikanski množici strank, ki si zdaj poskuša zagotoviti ta denar?

Igra sesuvanja Janše in Jankovića

Komu so z reformo vzeli? Velikim strankam, seveda. Takrat je to bila predvsem SDS **Janeza Janše**, ki je bila tudi edina proti. Po številu poslancev je bila velika še PS Zorana Jankovića, ki pa je bila tik pred razpadom in jim je bilo tam že jasno, da se ji splača preusmerjanje denarja od velikih strank k malim. Da se torej čim več deli v enakih deležih in ne sorazmerno uspehu na volitvah. Obe veliki stranki je z objavo hudo nenavadnih poročil o predsednikih največjih strank, torej o **Janezu Janši** in **Zoranu Jankoviću**, pred tem udaril in dodobra zamajal tedanji šef KPK **Goran Klemenčič**,

Virant pa je poskrbel, da je bila posledica poročil, ki so – kot je pozneje ugotovilo sodišče – nastala s kršitvijo elementarnih pravil, padec druge Janševe vlade in vzpon **Alenke Bratušek** na vrh PS in vlade. Janković se je začasno zamrznil. Reforma financiranja strank je bila le nadaljevanje te igre majhnih za majhne. Virantovo reformo je tedanji šef KPK, danes pravosodni minister v vladi **Mira Cerarja**, Klemenčič podprl. Le da se je Virant uštel: njegova stranka je na volitvah pred štirimi leti tako dramatično propadla, da še odstotka ni dosegla in jim ni nič koristilo.

Del medijev, kjer so povečini opazili, da je v ozadju tokratne inflacije odprtih računov za kampanje predvsem denar, se je začudil, ker je račun odprla tudi PS Zorana Jankovića, čeprav je to najbolj logična stvar na svetu. Za 2,97 odstotka na zadnjih volitvah je Jankoviću na leto iz državnega proračuna v blagajno stranke padlo 115.496 evrov. Pirate je pred štirimi leti volilo 1,34 odstotka volivcev in vsako leto so dobili 83.796 evrov. Tak delež bo Janković kljub vsem škandalom in škandalčkom, tudi tistemu z znamenito farmacevtko Katarino, najbrž že zmogel. Nerazumen bi bil, če ne bi poskusil. Nerazumen pa Janković ni.

Vsi častilci diktatorja Tita

Med bolj komičnimi dosežki medijev so bila ugibanja, da se bo Pozitivna Slovenija okrepila, ko bo na vrh zdaj stopil Janković. Komičen zaradi tega, ker je Janković ves čas na vrhu. A zdaj vam ga pač spinajo, Cerar pa se z njim dogovarja celo za sodelovanje po volitvah, čeprav sta čisto dobro sodelovala že zadnja leta, ko je Cerarjeva koalicija Ljubljani dodeljevala dodaten denar, nerazvitim občinam pa ne. Ljubljanski župan se za dodaten državni denar zahvaljuje tako, da prireja praznovanja z rdečo zvezdo ob rojstnem dnevu nekdanjega jugoslovanskega diktatorja in ostro kritizira tiste, ki jih to moti, da so pristaši okupatorja in kolaborantov. Kar je stara finta partijcev, ki so v prejšnjem

sistemu eliminacije premožnih državljanov in svojih političnih nasprotnikov opravičevali s kazanjem na domnevno še večjega hudiča, v imenu katerega je menda dovoljeno karkoli. Za Jankovića je še najmanjša težava, da je edini politik v državi, ki je zadnja leta dobil po prstih prav zaradi čaščenja zločinskega totalitarizma. Ustavno sodišče mu je prepovedalo poimenovanje ulice proti športnemu kompleksu v Ljubljani po Josipu Brozu Titu, ki je kriv za množične izvensodne poboje po vojni v Sloveniji in sistematične kraje premoženja, pa tudi za desetletja onemogočanja delovanja strank, ki bi lahko ogrozile oblast njegove komunistične partije. Omenjeni športni kompleks je Janković zgradil s posojili državnih bank, ki so mu jih pomagali urejati politični prijatelji v vladi SD, Zares, Desusa in LDS. Posojila državnim bankam niso bila vrnjena in so prispevala pomemben delček k fiasku bančnega sistema, za katerega nihče od vpletenih menda ni kriv. Sodelavci okupatorja so, kot vedno. Pa Janša in desnica, gre ta stara propagandna zgodba.

V množici strank, ki nameravajo v kampanjo, se skriva tudi past, ker si medsebojno odžirajo deleže in s tem zmanjšujejo moč v politiki v prihodnje. Če zaradi nesposobnosti dogovora ne dosežejo praga, ki ga skupaj bi, bodo glasovi šli v nič. No, poznali se bodo le finančno, ne pa v realni politični moči. Na ta način tvegana je bila odločitev šefa ljudske stranke **Marka Zidanška**, ki je odločno zavrnil predvolilno povezovanje s politikoma, ki sta bila oba nekoč v njegovi stranki: **Francom Kanglerjem** in **Alešom Primcem**, ki sta se že povezala v Združeno desnico.

Na levi razpad sistema

Logotip ene od "levih" strank, ki je odprla predvolilni račun

V Mariboru in okolici je Kangler danes zanesljivo precej močnejših kot bo katerikoli kandidat Zidanškove SLS. To, kdo je bolje računal, bo pokazal 3. junij Dan volitev. Brez popravnih izpitov bo.

Spisek množice odprtih računov za kampanje pa je pokazal, da imajo pravzaprav še neskončno večje težave na levi, kjer dogajanje že meji na razpad sistema. Ni nujno, da bodo vsi, ki so odprli račune na volitvah res kandidirali, a na levi strani v igro vstopa dve tretjini vseh strank, za katere ni opaziti, da bi se povezovali. Iz nekdanje Pozitivne Slovenije so račune odprle LMŠ **Marjana Šarca**, SAB **Alenke Bratušek** in PS **Zorana Jankovića**. Pa SMC **Mira Cerarja** ni daleč od te skupine strank. Socialdemokrati so v igri s podobnim trojko, če ne celo četverčkom, v katerem je ob **Dejanu Židanu** še Solidarnost **Uroša Lubeja**, s katero je bila SD na prejšnjih volitvah v nekakšni koaliciji, nastala pa je še Sloga njihovega nekdanjega poslanca SD **Janka Vebra**. Blizu tej skupini je tudi Desus **Karla Erjavca**, daleč od socialdemokratov pa ni niti **Vili Kovačič** z davkoplačevalci, ki jih je registriral kot stranko ali Andrej Magajna z Novimi socialnimi demokrati. Še bolj na Levi je ob Levici **Luke Meseca** Združena leвица **Franca Žnidaršiča** in še socialistična partija Slovenije, za katero je kot zastopnik vpisan generalni sekretar **Trček Tadej**, sedež imajo v mestu Marjana Šarca, namreč v Kamniku, stranka pa se zavzema za "titov socializem". V primerjavi z Levico in Združeno Levico

so radikalnejši: izstopili ne bi le iz Nata, tudi iz Evropske unije bi. Nisem naštel vseh. Za Listo novinarja Bojana Požarja, ki bi jo sam dal blizu zmerne levice, so mnenje zelo različna.

Ali bo množica večja kot kdajkoli na volitvah doslej, še ni gotovo. Številke so bile tudi v preteklosti visoke. Odpreti račune za kampanje je lažje kot zbrati podpise volivcev po državi in pravilno vložiti liste. Dva ducata še ne bo rekordno število. Je pa precej gotovo, da množična ponudba ni jamstvo kvalitete. Še posebej, če je lep del te množice usmerjen le k temu, da bi dosegel nekaj malega čez odstotek in si zagotoviti lagodno življenje brez obveznosti in odgovornosti.

Položaj torej, ki je podoben socializmu, ki je tistim na oblasti zagotavljal veliko, dokler so bili v milosti pri dosmrtnem predsedniku ene in edine stranke in države. Tistemu, ki je kopiral rituale Adolfa Hitlerja in je imel kot Hitler svojo mladino, ki se ga ponižno spomni 25. maja.

[sociallocker id=10707][sociallocker]